

Til hovedstyrelsen

Begrundelse for, at jeg genopstiller til formandsposten i DLF.

Jeg tror på, at jeg med de rette forudsætninger kan gøre en positiv forskel for medlemmerne.

De sidste 7 år har været de mest udfordrende år i foreningens 145 årige historie, og udfordringerne er ikke slut endnu. Vi lod os ikke vælte omkuld på trods af, at vi blev udsat for et overgreb uden side-stykke i den fagpolitiske Danmarkshistorie, men i en del af medlemsgruppen er der en forståelig frustration over, at de stadig i dagligdagen må kæmpe med følgerne af de massive forringelser, som vi blev udsat for. Frustrationerne bliver også rettet mod Danmarks Lærerforening og helt naturligt mod mig som formand. Mit generelle indtryk fra mit møde med medlemmer på møder, konferencer og i dagligdagen er dog, at jeg bredt blandt medlemmerne oplever opbakning. Gør jeg ikke det, skal jeg ikke være formand. Politisk lederskab forudsætter opbakning fra medlemmerne.

Kritiske medlemmer kalder mig naiv, når jeg i forbindelse med valget roser de partier, der lover at prioritere folkeskolen. De af partierne, der positivt deltog i lovgivningen i 2013 har mistet enhver tillid i en del af medlemsgruppen. Jeg forstår dem inderligt godt, men hvis vi som politisk ledelse satse- de på at forbedre medlemmernes vilkår ved udelukkende at samarbejde med Enhedslisten og Alter- nativet, kunne vi for alvor beskyldes for at være naive.

Politisk lederskab består blandt andet i, at analysere konsekvenserne af forskellige strategier og på den baggrund vælge den strategi, vi tror, er den bedste i forhold til at skabe bedre vilkår for medlemmerne. Det ansvar har jeg forsøgt at påtage mig og vil også gerne stå på mål for fremover.

Som bekendt føler en del medlemmer, at vi svigtede såvel i 15 som i 18, fordi vi ikke tog konflikten med arbejdsgiverne - vi stak halen mellem benene. Igen har jeg stor forståelse for et ønske om at lave en voldsom markering overfor KL, der - i kort snor fra finansministeriet - nægtede at forholde sig til lærernes vilkår og nægtede at give lærerne vilkår, der modsvarer de vilkår, som alle andre har. Min/vores analyse var, at en konflikt IKKE ville skabe de forbedringer, der skal til for, at vi kan god- kende en arbejdstidsaftale - at vi tværtimod løb en stor risiko for at forringe vores muligheder for på sigt at skabe forbedringer. En konflikt ville svække os økonomisk, og et lovindgreb med kosmetiske "forbedringer" ville kunne underminere opbakningen fra andre, og værst af alt ville der være en alvorlig risiko for, at sammenholdet i foreningen ville krakelere, hvis vi reelt kom resultatløst ud af en ny konflikt. Jeg er ikke i tvivl om, at jeg i 2018 kunne have høstet en ikke ubetydelig umiddelbar popularitet, hvis vi havde taget konflikten, men vores resultater skal ikke måles på et kortsigtet populari- tetsbarometer, men på om vi skaber positive resultater for medlemmerne.

Politisk lederskab er at kunne finde nye veje, også når det ser svært ud. Det kan en formand ikke ale- ne. Det forudsætter, at foreningens kollektive intelligens sættes i spil. Det har altid været mit mål og min strategi, og det vil jeg i høj grad få brug for, hvis jeg skal lede periodeforhandlingerne i 2020.

Et velfungerende samarbejdsklima er forudsætningen for, at foreningens samlede potentiale kom- mer i spil. Det gælder såvel internt i hovedstyrelsen som mellem hovedstyrelsen og kredsene. Strate- gier kan være nok så gennemtænkte, men de vil aldrig lykkes, hvis vi ikke får skabt følgeskab blandt tillidsrepræsentanter og medlemmer.

Politisk lederskab er at skabe et godt samarbejdsklima og et stærkt sammenhold i organisationen. Jeg har som formand forsøgt at styrke samarbejdet gennem en åben, inddragende og demokratisk ledel- sesstil. Under hektiske overenskomstforhandlinger har jeg bestræbt mig på at holde hele hovedsty- relsen tæt orienteret, og jeg har prioriteret medlemsmøder og TR-møder over hele landet. Et stærkt samarbejde også om en grundig medlemsinformation bliver afgørende i forbindelse med periodefor- handlingen.

Danmarks Lærerforening er på mange måder en stærk og velfungerende organisation, men vi er samtidig dybt afhængige af samarbejdet med andre – især andre faglige organisationer. Foreningen var en af de helt afgørende spillere i dannelsen af FH, og vi er i dag centralt placeret i den nye hoved-

organisation. Med formandsposten i FF og næstformandsposten i CFU har jeg og DLF haft enorm indflydelse på de offentlige overenskomstforhandlinger, og vi har i samme periode udbygget og styrket sammenholdet blandt organisationerne. Samtidig påtager vi os et ansvar for at mindre organisationer også har en plads i OK-systemet. Med formandsposten i LC, FKK og SKAF yder vi et aktivt og solidarisk bidrag til mindre organisationer. Vi hjælper andre, men vi står også i dag med en enestående opbakning fra andre organisationer. Det er ikke kommet af sig selv.

DLF samarbejder om velfærdsdagsordenen gennem CEVEA og Virkelighedens Velfærd. Vi har et godt samarbejde med en række organisationer og så godt som alle politiske partier, og jeg har en række tætte og værdifulde personlige kontakter. Vi betragter sammenholdet som en del af fagbevægelsens fundament og søger at placere os der, hvor indflydelsen er.

Politisk lederskab er i høj grad at kunne skabe alliancer. Jeg vil i mit arbejde bruge det vidt forgrenede netværk, som jeg har opbygget, og ikke mindst bruge de klare solidaritetstilkendegivelser, som vi har fået fra den øvrige fagbevægelse. Her og nu er jeg stærkt optaget af at sikre politisk opbakning fra en kommende regering til aftalen om Ny Start

Drivkraften i mit arbejde er kærligheden til lærerfaget og folkeskolen. Lærerarbejdet er verdens vigtigste job, og lærerarbejdet er også verdens bedste job – hvis man har rammen til at kunne lykkes med det. Jeg har nu gennem mere end 35 år kæmpet for, at skabe respekt om lærerarbejdet og lærerernes professionalisme. Jeg var med til at udbrede professionsidealet i begyndelsen af nullerne, og jeg har på det seneste lagt stort engagement i udarbejdelsen af folkeskoleidealet. Professionsidealet og folkeskoleidealet er gode billeder på den kompasretning, der har været retningsgivende i mit fagpolitiske arbejde.

Politisk lederskab kræver et personligt engagement, der er båret af visioner og idealer. Jeg har i mit politiske arbejde ærligt præsenteret såvel mine visioner som idealer. Er der opbakning blandt medlemmer til dem, vil jeg gerne være foreningens formand. Hvis der ikke er, skal foreningen vælge en anden formand. Jeg vil aldrig kunne stå i spidsen for noget, som jeg ikke tror på.

For mig er det en meget stor ære at være formand i Danmarks Lærerforening, men jeg oplever det også som et kæmpestort ansvar. Det er jeg klar til forsat at påtage mig, men jeg ved også, hvad det kræver. Og med et fortærsket udtryk vil jeg ikke være formand for enhver pris.

Jeg ved med mine mange års erfaring, at min indsats og mine muligheder for at kunne løfte formandsansvaret er helt afhængige af, at min tætteste daglige samarbejdspartner - næstformanden - og jeg har en gensidig tillid, der er uden forbehold. Og jeg skal ikke være formand, hvis jeg ikke kan yde det ypperste i forhold til mine muligheder.

Politisk lederskab er også at være troværdig og være åben om sine begrænsninger og forudsætninger, og derfor lagde jeg forudsætningen for mit kandidatur åbent frem for hovedstyrelsen på mødet i maj. Det kan i min optik umuligt være udemokratisk at gøre det - tværtimod ser jeg det som et udtryk for ordentlighed og ærlighed og respekt for den demokratiske proces.

Når jeg melder det åbent ud, inden hovedstyrelsen skal lave sin indstilling til kongressen skyldes det, at alternativet var, at jeg enten havde holdt min mund til efter valget, eller at jeg systematisk var begyndt at "hviske det rundt i krogene". Det er ikke min stil, og det bliver det aldrig.

Jeg synes, det er helt nødvendigt, at hovedstyrelsen kender mine forudsætninger, når den indstiller formand og næstformand til kongressen, da det naturligvis kan have konsekvenser for, om man synes, at jeg skal fortsætte som formand, eller om man vil pege på en anden kandidat. Det er hovedstyrelsens ansvar, at kongressen kan tage stilling til kandidater til de to poster, som sammen kan udgøre et velfungerende formandskab.

For at undgå misforståelser vil jeg gerne understrege, at Dorte er og har været en supernæstformand og et stort aktiv for Danmarks Lærerforening i den turbulente periode, vi har været igennem. Det er derfor, at jeg anbefaler Dorte. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at uden Dorte, kan jeg ikke være formand. Jeg havde som I ved et strålende samarbejde med Stig Andersen. Forudsætningen for mig er som sagt, at der er en gensidig tillid, der er uden forbehold.